

אדן אחת

(המשך מעמוד 3)

בכרית נפרדת, מדינת או צבאית, עם מדינה אחרת. עיקרון זה מאפשר גיחון רב בביצוע.

יכולה להיות בפאריס שגרירות אחת, שתייצג את כל הפדרציה, או שתי שגרירויות נפרדות לשתי המדינות, או שגרירות אחת עם שתי מחלקות-מישנה. על השגרירות יכולים להתנוסף שני דגלים, או דגל אחד משותף, או שלושה דגלים — דגל הפדרציה ודגלי שתי המדינות.

אם נרצה, יכול להיות לפדרציה נציג יחיד באו"ם (כפי שהיה לרפובליקה הערבית המאוחדת, לפני התפרקותה) ויכולים להיות גם שני נציגים (כפי שיש לבכרית-המיעוץ ולאוקראינה).

לשתי המדינות בחדאי תהינה נציגויות מיוחדות במקומות שונים, ששם יש להן אינטרסים מיוחדים. כלומר: בעולם היהודי ובעולם הערבי. גם בשטח זה, יש להתאים את הפתרונות לחיים, למציאות המעשית והפסיכולוגית. כשהעיקרון מוסכם, אין לפרטים חשיבות מכרעת.

● **חופש התנועה:** תהיה גישה חופשית לכל תושבי הפדרציה לכל מקום בשתי המדינות.

לעומת זאת, לא יהיה חופש-מגורים חופשית-התנחלות. פליט ערבי מתושבי שכס לא יוכל לחזור אוטומטית לרמלה, וקיבוץ עיברי לא יתיישב אוטומטית ליד שכס. הכניסה לצורך התנחלות ומגורייקבע תהיה בהחלט בסמכות כל מדינה בנפרד. עיקרון זה חל, כמובן, על העלייה היהודית לישראל, ועל שיבתם של פלסטינים מכל העולם לפלסטין. זכות-היפרדות: הגבלה.

שילמנו בדם אחינו עבור המצב הנוכחי, המאפשר לנו לעזור לעם הפלסטיני להקים את מדינתו.

דם זה נשפך למען בטחון ישראל. לכן יהיה זה סביר וצודק שנבטיח את בטחון ישראל למשך זמן ניכר, במסגרת הפדרציה.

במילים אחרות: אנחנו מושיטים עורה לעם הפלסטיני בהקמת מדינתו, תמורת הקמת הפדרציה, שתפקידה — בין השאר — לשמש ערובה לבטחוננו.

ערובה זו לא תהיה ממשית, אם יכולה כל אחת משתי המדינות להיפרד מן הפדרציה בכל עת שתרצה. לכן יש להגביל זכות זו בזמן.

למשל: כל אחת משתי המדינות מתחייבת מראש שלא להיפרד מן הפדרציה, במשך עשר השנים הראשונות — ומקנה בכך למדינה השנייה את הזכות הרשמית למנוע היפרדות.

● **חופש-זיקה:** שום מדינה לא תפריע לזיקה הלאומית של רעותה. כלומר: הזיקה ההדדית בין מדינת ישראל ויהודי העולם אינה מעניינה של פלסטין.

וגם להיפך: הזיקה המיוחדת של פלסטין לשאר מדינות ערב אינה נוגעת לישראל. להיפך: ישראל מעוניינת לעודד אותה, כחלק מן המאמץ להשגת שלום כולל במרחב. כל זה בתנאי שקשרים אלה לא יפגעו בפדרציה, בבטחון הארץ ובאחדותה המדינית.

אלה הן סמכויות-המינימום של הפדרציה. עליהן יש לעמוד, כתנאי בליעבור, כשאנחנו באים לעזור להקמת המדינה הפלסטינית, שלא תקום בלעדיו.

אני מאמין כי המינימום הוא גם האופטימום. כל עוד קרובים אנחנו לימי מלחמה, כל עוד לא סילקנו את מישקע הרגשות של שני דורות, לא כדאי להרחיב את המסגרת באופן מלאכותי.

אלום הזמן יעשה את שלו. כאשר תיווצר ריקמת-חיים אנושית וריגשית חדשה, כאשר תהפוך אחדות-הארץ מציאות כלכלית, כאשר תצטרף עבריהירדן לפלסטין ולפדרציה, כאשר ייווצר אמון חדש בין שני העמים ושתי המדינות — תתעמק הפדרציה מעצמה.

יותר ויותר סמכויות יעברו במרוצת השנים, מתוך הסכמה הדדית, ומתוך אינטרס משותף, מן המדינות אל המוסדות המשותפים.

אין צורך לרחוק את הקץ. יש להניח מפילה, ואז תתקדם הויכוח ההיסטורית מעצמה בדרך הרצויה.

שאלה: אם כן, האם תהיה זאת פדרציה,

קון-פדרציה או משהו אחר

ההגדרה אינה חשובה. אחרי שנקים מיבנה בהתאם לצורכי החיים, נוכל להדביק לו כל הגדרה שנרצה.

למעשה אין הסכמה בעולם לגבי מונחים כמו "פדרציה" או "קון-פדרציה". כי בכל מקום התאימו המסגרות את עצמן למציאות-החיים המיוחדת של הארץ הנדונה, וממילא אין שתי פדרציות דומות. גם ההגדרות שנתקבלו הן שרירותיות ביותר, ולעיתים קרובות גם סותרות זו את זו.

שתי המילים מקורן במונח הלאטיני "פדוס", שפירושו "ברית". מבחינה לשונית טהורה, יש לשתייהן אותו פירוש עצמו.

כיום מקובל להניח כי "פדרציה" היא "מדינת-ברית", ואילו "קון-פדרציה" היא "ברית מדינית".

כלומר: שבפדרציה הסמכות העיקרית היא בידי הממשלה הפדרלית, המותרת למדינות החברות בה רק מימשל פנימי, בעוד שבקון-פדרציה הסמכות העיקרית היא בידי הממשלות של המדינות, המעניקות לממשלה המרכזית רק סמכויות מוגבלות.

זהו השימוש המקובל בארצות-הברית, שהיא "פדרציה", ושבה מסורה הסמכות המכרעת בידי הממשלה הפדרלית בחשינוטון. לפני מאה שנה, כאשר כפרו מדינות הדרום בסמכות זו, על רקע שאלת העבדות, הן פרשו מן הפדרציה והקימו "קון-פדרציה" משלהן. היא חלפה עם הרוח.

לפי מינוח זה, אנחנו מתכוונים כיום לקון-פדרציה, לא לפדרציה.

אולם במקומות אחרים יש מונחים אחרים.

● **ברית-המועצות,** שהיא פדרציה להלכה, קוראת לעצמה "איחוד הרפובליקות הסוציאליסטיות המועצתיות". שם זה נבחר, בין השאר, כדי להפגין שרוסיה האדירה אינה רודה בשאר המחוזות.

● **שווייץ,** שהיא פדרציה לדוגמה, דווקא קוראת לעצמה בצרפתית ובאיטלקית "קון-פדרציה", ובגרמנית "שותפות שבעה" (מפני שמייסדיה נשבעו שבועה של ברית-נצח).

● **יוגוסלביה,** גם היא פדרציה מובהקת. קוראת לעצמה "הרפובליקה היוגוסלבית הפדרלית העממית". יש בה שש רפובליקות, ובתוך אחת מהן יש שני "מחוזות אוטונומיים".

● **גרמניה המערבית,** שהיא רפובליקה פדרלית, נקראת רשמית, "קהילית-ברית". בכלל יש נטייה, בימינו, להימנע משימוש בהגדרות נוקשות, כמו פדרציה וקון-פדרציה.

"ברית רושה", "אירגון האמנה האטלנטית" (נאט"ו), "השוק האירופי המשותף" — לכל אלה יש תכונות פדרטיביות מוסימות, מבלי שהילו נקרא בשמו.

אנחנו נוסיף להשתמש, בצורכי הפברה, במונח "פדרציה" — מפני שהוא קצר, קולע לעיקר, ומפכיר את עצמו. את ההגדרה המדויקת לגוף שיקום — נשאיר למנסחי חוקת-היסוד שלו.

במאמר הבא בסידרה זו יענה אורי אבנרי על השאלות:

האם יש כושר-חיים למדינת פלסטין האם היא לא תהיה

מדינת-חיץ מדולדלתו האם מסכימים ערביי פלסטין לפתרון זהו

לכל מטרה!

שרותי צילום, פיתוח והגדלה

צרכי צילום מצלמות וסרטים

במחירים ללא תקדים!

תל-אביב, רח' בן-יהודה 141 (פינת ארלוזורוב)

● **"כוח הרש" —** נשלח למנויים — הזמנות לגליונות נוספים — במזכירות.

● **רמת-גן.** ביום רביעי 9.8.67 בשעה 20.30 בקפה עצמאות בגן המלך דוד. יתקיים ויכוח פומבי בנושא: **פדרציה של אי": בעד ונגד** בהשתתפות מחייבי ושוללי ההצעה. הקהל הרחב מוזמן.

● **בת-ים.** ביום שישי 11.8.67, בשעה 20.30, באולם קולנוע רביירה, יתקיים דיון פומבי בנושא: **למען פדרציה של ארץ-ישראל (פלשתינה).** סרטים נוספים במודעות. הקהל הרחב מוזמן.

● **בחיפה.** במועדון החטיבה מתקיימות הפעולות במועדן. הכתובת: רח' או"ם 32 (מאחורי מגרש הטניס).

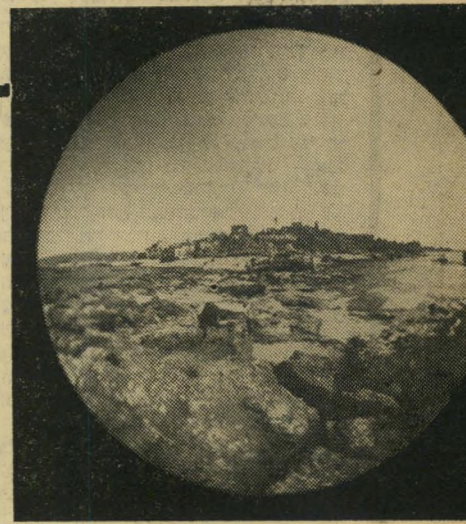
מסורת חדשה: מיפגש רעים סביב המדורה באכזיב.

ערב הבחירות לכנסת נפגשו כאן תומכי רשימת העולם הזה — כוח חדש, בני משקי הסביבה, ואזרחים מכל הארץ שרצו לשמוע מה בפי הכוח החדש.

בשנה שעברה נפגשו שנית, ערב ליג בעומר. הם בילו יחד בשירה, האזינו לתוכנית אמנותית, וערכו שיחת-רעים על ספלי קפה ריחני. לפנות בוקר טבלו בים.

אתה מוזמן להשתתף בחווייה זו גם השנה ביום שישי 4.8 החל משעה 9 בערב. בתוכנית: שירה בציבור, הופעת אמנים. במסוב: שיחת רעים עם אורי אבנרי.

אם רצונך בהסעה מרוכזת, הירשם במזכירות תנועת העולם הזה כוח חדש, טלפון 30135, ת.ד. 136, תל-אביב. היציאה: מכיכר מלכי ישראל, ביום ו', בשעה 17.30.

זוהי אכזיב. פינת-היופי המקסימה של הצפון. כך נראות חורבותיה מן היס, בצילום נדיר ביופיו.

כאן, בשנתיים האחרונות, נוצרה